

ת"פ 15176/01/13 - מדינת ישראל נגד א ש

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 15176-01-13
20 אפריל 2015

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

א ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מזי באני

הנאשם ובא כוחו עו"ד כפיר דור

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, תקיפת בת זוג ואיומים לפי סעיפים 382(ג), 382 (ב) ו 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בכך, שביום 2/1/2013 בסמוך לשעה 22:10, בדירתם המשותפת של בני הזוג, על רקע גילוייו של הנאשם כי המתלוננת, בת זוגו מעוניינת להתגרש ממנו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שסטר לה בחוזקה על פניה וגרם לה חבלה בדמות שריטה בלחי שמאל.

עוד על פי הנתען, בהמשך לכך, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה "על גופתי המתה את תיקחי את הילדים, אני ארצח אותך לפני שאני אקח את הילדים".

בהמשך לאמור, על רקע חילוקי דעות בין הנאשם למתלוננת בנוגע לביקור חברה של בתם הקטינה ילידת 2002 (להלן: הקטינה) בבית, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שירק על פניה ופגע בה.

עוד נטען כי בהמשך לכך ובנוכחות בתם הקטינה, הוריד הנאשם את תחתוניו, חשף את אבר מינו תוך שאמר: "על הזין שלי על הזין שלי את תביאי לפה חברה שלך, אם תביאי אותה לפה אני אסתובב ערום בבית".

עמוד 1

2. ביום 17/6/2013 הציגו הצדדים בפני כב' השופט רום בבית משפט השלום באשדוד הסדר דיוני שהתגבש ביניהם לפיו, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ונשלח בהסכמת הצדדים לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, מבלי שהצדדים הגיעו ביניהם להסכמות לעניין העונש.

3. ביום 26/3/2014 עתרו הצדדים במשותף להיעתר לבקשת הדחייה שהגיש שירות המבחן על מנת שלא לסכל את ההליך הטיפולי בו נמצא הנאשם באותה עת ובאתו המועד, העביר כב' השופט רום את הטיפול בתיק למותב זה.

א. טענות הצדדים:

4. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והתחייבות תוך שטענה, כי העונש הראוי בעבירות אלימות בין בני זוג בנסיבות דומות למקרה דנן הינו בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם, שהתיישן זה מכבר ולא נמחק, הכולל שתי הרשעות האחת - בעבירות גניבה והיזק לרכוש במזיד משנת 1989 בגינה נדון הנאשם לעונש של מאסר מותנה, והשנייה - בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2002 בגינה נדון הנאשם לעונשים של חודשיים עבודות שירות ומאסר מותנה. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות שביצע הנאשם והדגישה את הפגיעה במתלוננת והצורך להילחם בתופעות אלימות בין בני זוג בדרך של ענישה מרתיעה.

5. ההגנה לא הקלה ראש בחומרת העבירות ותוצאותיהן והפנתה לנסיבות האישיות של הנאשם, לעברו הפלילי הבלתי מכביד שהתיישן זה מכבר, להודאתו במיוחס לו, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, לחיסכון בזמן שיפוטי ולהמלצתו החיובית של שירות המבחן, וטענה כי יש מקום לבכר במקרה זה את שיקולי השיקום, לאמץ את המלצות התסקיר, ולהטיל על הנאשם עונש של ביצוע עבודות שירות למען הציבור וענישה נלווית.

6. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

כל צד הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו.

ב. תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוזמנו והתקבלו שלושה תסקירים.

7. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 2/10/2013 עולה, כי מדובר בנאשם בן 43; יליד ישראל; נשוי ואב לארבעה ילדים; ביום 29/5/2013 בוטלו התנאים המגבילים בהם היה נתון הנאשם במסגרת תיק המעצר נושא תיק זה, והוא שב להתגורר עם רעייתו וילדיו בעיר אשדוד.

8. שירות המבחן מפרט עוד מקורותיו של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב לבד מלציין, כי הנאשם

אלכוהוליסט מזה שנים רבות; גדל בתא משפחתי מורכב בו האב היה אלכוהוליסט ונקט באלימות כלפי אמו ואחיו; בגיל 12 אובחן מום בליבו; הותאם טיפול תרופתי והומלץ על ניתוח אולם, הנאשם פעל באופן מזניח והתקשה להתמיד בטיפולים להם נדרש במשך שנים; סיים 11 שנות לימוד אולם, נשר מהלימודים עקב בעיות משמעת; לא גויס לצה"ל על רקע בעיותיו הרפואיות; השתלב בהמשך חייו בעבודה בתחום מיזוג האוויר; עבר תאונת עבודה קשה אשר בעקבותיה הוכר כבעל אחוזי נכות מהמוסד לביטוח לאומי וכזכאי לקצבה; לאחר מעצרו במסגרת תיק זה נותח להחלפת מסתם בליבו; בהמשך לאשפוזו הופנה לפסיכולוגית שיקומית אשר המליצה על טיפול המשכי בתחום הרווחה ומניעת צריכת אלכוהול; בעברו שתי הרשעות משנת 1989 ומשנת 2002 שהתיישנו זה מכבר אך לא נמחקו ומאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

9. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל קשיים בריאותיים מולדים אשר לאורך השנים השפיעו לרעה על דימויו העצמי, תפקודו התעסוקתי ועל יכולתו להשתלב במסגרות פורמאליות, תוך שהאלכוהול נמצא ברקע לקשייו השונים ואף מגביר; לנאשם מחד גיסא - קשיים בוויסות רגשי ושליטה על תגובותיו בעת כעס או תסכול, תוך נטייה לריכוז עצמי גבוה, בשלות רגשית נמוכה ומאידך - להתרשמות השירות, ההליך המשפטי הנוכחי הגביר את הבנתו ביחס לתוצאותיה המזיקות של התנהגותו כלפי משפחתו וכלפי עצמו.

10. עוד התרשם השרות, כי הנאשם מגלה יכולת לנטילת אחריות כללית ביחס להתנהגותו האלימה, תוך שציין בפני השירות כי טרם מעצרו התקשה לשלוט בתגובותיו כלפי רעייתו ובמיתון רגשותיו השליליים. השרות התרשם כי ניכרת אצל הנאשם הבנה ומודעות גבוהה ביחס לדפוס התנהגותו המכשילים במסגרת המשפחתית ובמסגרת מערכת היחסים המורכבת והבעייתית עם רעייתו, וכי ניכרת אצלו מוטיבציה לשיפור דפוס התקשורת וטיפול בבעיית הזוגיות.

11. מהמפגש של שירות המבחן עם בני הזוג עלה, כי בני הזוג נקטו באלימות מילולית ואלימות פיזית נקודתית הדדית על רקע מערכת היחסים המורכבת ביניהם, שנבעה בין היתר מבעיית האלכוהוליזם ממנה סבל הנאשם, מצוקה כלכלית והעדר תקשורת ביניהם.

12. שירות המבחן התרשם כי מערכת היחסים בין בני הזוג מתאפיינת ברמת תלותיות גבוהה, קשיי נפרדות גישה אמביוולנטית בנוגע לסיום הקשר, תוך נקיטה הדדית בכוחניות.

13. שירות המבחן מציין כי במסגרת תסקיר המעצר נושא תיק זה המליץ השירות על הסרת התנאים המגבילים בהם היה נתון הנאשם ועל חזרתו להתגורר עם המתלוננת וילדיו, וכי במהלך צו הפיקוח שללה המתלוננת קיומה של אלימות פיזית או מילולית מצדו של הנאשם כלפיה.

14. מדיווח המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול באשדוד עלה כי הנאשם השתלב החל מיום 26/2/2013 בטיפול פרטני וקבוצתי, מתמיד במפגשים ושולב בתכנית "שינוי", תכנית טיפולית אינטנסיבית במהלך החודשים יוני ויולי 2013. על פי דיווח העובדת הסוציאלית מהמרכז עלה, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בתכנית הטיפולית וביטא פתיחות ויכולת לעמידה בכללי המסגרת, תוך שלהתרחשותה ניכרת התקדמות חיובית מצדו ושיתוף פעולה מותאם לדרישות התכנית הטיפולית.

15. מדיווח העובד הסוציאלי מהמחלקה לשירותים חברתיים המטפל במתלוננת עלה, כי זו דיווחה על עליות ומורדות ביחסים הזוגיים, תוך שהגורם המטפל התרשם כי ניכרת אמביוולנטיות רבה בנוגע לסיום הקשר בינה לבין הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות להתנהגותו ומגלה יכולת להבין את היקף הפגיעה והנזק שגרמה התנהגותו לאשתו ולילדיו, מבטא מוטיבציה גבוהה לשיקום הקשר הזוגי ועושה כבוד דרך לעבר שיקומו, מתוך מודעותו לקשיי ולדפוסים המכשילים בהתנהגותו והבנת הקשר שבין הימנעות מצריכת אלכוהול לבין הבסיס לשיקומו האישי והמשפחתי. זאת ועוד, להתרשמות השירות הנאשם משתף פעולה באופן מלא מזה כשמונה חודשים בתכנית הטיפולית במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול ומדווח על התקדמות חיובית.

לאור הצורך בהמשך טיפול והעמקת ההבנה והמודעות לצורך מניעת רגרסיה במצבו ההתמכרותי ובתפקודו האישי עתר השירות לדחייה בת 4 חודשים.

16. מהתסקיר מיום 3/2/2014 עולה, כי במהלך תקופת הדחייה עקב השירות אחר מצבם של בני הזוג והתקדמותם בהליכי הטיפול בהם שולבו בנפרד לאור התרשמות גורמי הטיפול כי מדובר בבני זוג בעלי נטייה לאלימות מילולית הדדית.

17. מדיווח גורמי הטיפול עלה, כי הנאשם ממשיך השתלבותו במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, משתתף באופן פרטני וקבוצתי, עומד בכללי המסגרת ושומר על הימנעות מצריכת אלכוהול, החל טיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, השתתף במספר פגישות ומבטא נכונות לשיתוף פעולה.

18. מדיווח העובד הסוציאלי המטפל במתלוננת עלה כי היא שולבה בשיחות פרטניות בפרויקט "הורות מיטיבה" כשבמוקד הטיפול עלה הצורך ביצירת התמתנות באלימות המילולית בה נוקטת המתלוננת כלפי ילדיה וכלפי הנאשם.

19. מהשיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננת עלה, כי ניכרת יציבותו של הנאשם בהימנעות מצריכת אלכוהול וכי עדיין שוררת אלימות מילולית הדדית ביניהם.

20. שירות המבחן עתר לדחייה נוספת בת 4 חודשים על מנת שלא לגדוע את ההליך השיקומי של בני הזוג לאור ההתרשמות לפיה, מאז הדין האחרון נשמרת מגמת יציבות ושיתוף פעולה של הנאשם במסגרת הייעודית למניעת צריכת אלכוהול, ולאור קשיי הנפרדות של שני בני הזוג הנוטים לאלימות הדדית והמתקשים עדיין להפנים כלים וכישורים להטבת התקשורת הזוגית ביניהם.

21. מהתסקיר מיום 17/2/2015 עולה, כי הנאשם סיים טיפול קבוצתי במרכז לטיפול במניעת אלימות במשפחה באשדוד, תוך שהשלים טיפול קבוצתי לשליטה בכעסים אשר התקיים בין החודשים ספטמבר לדצמבר 2014. מדיווח מנחות הקבוצה עלה, כי הנאשם עבר דרך טיפולית משמעותית, הגיע לקבוצה באופן קבוע ובזמן, תוך שניכר כי עבר דרך טיפולית משמעותית עוד טרם הגעתו למרכז.

22. מהשיחה שקיים השירות עם הנאשם עלה, כי הנאשם דיווח על שיפור ביכולתו לשלוט בהתנהגותו ובכעסיו ותיאר שיפור וייצוב במערכת יחסיו עם רעייתו; מזה כשנתיים אינו עושה שימוש לרעה באלכוהול; חש מסוגלות להתמודד עם

קונפליקטים ללא צורך בצריכת אלכוהול. לדבריו, במסגרות הטיפוליות בהן שולב נחשף לכלים מקדמים לשליטה בהתנהגותו וחש סיפוק מההתקדמות אשר הצליח לממש, וכי נרתם רבות מההליכים הטיפולים אותם השלים בשנתיים האחרונות.

23. בשיחה שקיים השירות עם המתלוננת היא שללה קיומה של אלימות פיזית מצד הנאשם במהלך השנתיים האחרונות ותיארה שיפור והתייצבות ביחסים עמה ועם ילדיהם המשותפים. לדבריה, הנאשם הינו שקול ואחראי יותר והיא איננה חוששת מפניו כלל.

24. בסופו של תסקיר המליץ השירות להשית על הנאשם ענישה בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם כל גורמי הטיפול אליהם הופנה במשך השנתיים האחרונות והשלמתו את כל התכניות הטיפוליות.

ד. דיון והכרעה:

25. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

26. במקרה שלפניי מדובר במסכת עבירות אלימות שנקט הנאשם כלפי אותה המתלוננת ובסמיכות זמנים, המגבשת אירוע אחד מתמשך, שלגביו יש לקבוע מתחם ענישה לאירוע בכללותו כמצוות סעיפים 40ג (א) ו 40ג (א) לחוק. למותר לציין כי המתחם הכולל שיקבע, צריך לתת ביטוי לרצף המעשים, ריבויים, משכם, תדירותם, לפגיעה שגרמו וליתר הנתונים הרלבנטיים בקביעת מתחם העונש ההולם.

ד.1. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו:

27. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם כעולה מעבירת התקיפה הינו, שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני זוג, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים.

יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת ארבל בע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאשה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה".

עמוד 5

ראו גם דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 1107/06 עיד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

" כעולה מסעיף 382(ג) לחוק העונשין... המחוקק התייחס בחומרה לתקיפת בן זוג ומשכך הכפיל את העונש בגין עבירה זו לעומת עבירה של תקיפה "רגילה", כאמור בסעיף 380 לחוק העונשין".

ראו גם דבריו של כב' השופט חשין בע"פ 8314/03 עווד נ' מדינת ישראל: (פורסם במאגרים המשפטיים) :

" בית המשפט חייב להעלות תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטוי בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומותינו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידענו הכל כי מי שירשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיו.. והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג וברח, וככל שיעצם מעשה האלימות כך תארך תקופת המאסר".

לחומרת העבירות של אלימות בין בני זוג יש להוסיף את הקושי בגיליון, שכן הן מבוצעות על פי רוב בחדרי חדרים, כך שהעבירה בדרך כלל לא תתגלה מבלי שתוגש תלונה על ידי הקורבן.

28. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם כעולה מעבירת האיומים הינו, שמירה על שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. עמד על כך כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה, שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת."

ראו גם : רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים).

2.ד. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

29. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם במעשיו פגע משמעותית

בערכים המוגנים. ראשית, מדובר במסכת של מספר אירועי אלימות פיזית ומילולית, בסמיכות זמנים שנקט הנאשם כלפי המתלוננת. הנאשם תקף את המתלוננת על רקע ויכוח שנתגלע ביניהם בכך, שסטר בחוזקה על פניה; הנאשם השמיע איומים קשים כלפי המתלוננת תוך שאיים על חייה; הנאשם תקף את המתלוננת בכך שירק על פניה; הנאשם נקט בהתנהגות מאיימת תוך שחשף את אבר מינו בפני המתלוננת ובפני בתו הקטינה. שנית, מדובר במעשי אלימות אשר כתוצאה מאחד האירועים נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות שריטה בלחי שמאל.

ד.3. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) לחוק:

30. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: אמנם אין אינדיקציה לכך שהנאשם תכנן מראש את ביצוע העבירות ואולם, כפי העולה מעובדות כתב האישום חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות היה גבוה, תוך שהרקע להתנהגותו היה ויכוחים שהתגלעו בינו לבין המתלוננת בנוגע למערכת היחסים ביניהם. אכן הנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם בדמות שריטה בלחי שמאל איננו גבוה ואולם ברי, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הינו חמור הרבה יותר מזה שנגרם בפועל. בהקשר זה לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, ובנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירות, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשים עת לא נפגעה מידת השליטה שלו בהם.

לא נעלמה מעיני התרשמות שירות המבחן לפיה, שני בני הזוג נטו לאלימות מילולית ופיזית הדדית, ואף אם אניח לטובתו של הנאשם כי המתלוננת לא נהגה כשורה טרם האירועים ובמהלכם, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד הנאשם.

ד.4. מדיניות הענישה הנוהגת:

31. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנה קשת רחבה תלויה נסיבות בגין נעברות עבירות אלימות בין בני זוג ואיומים. ברי, כי בעבירות אלה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשם במקרים השונים הינו תלוי חומרת מעשיו, נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הענישה בעבירות אלה היא מגוונת כאשר כל מקרה נבחן לגופו, בשים לב בין היתר לחומרת העבירה, נסיבותיה, תוצאותיה, הישנותה, המלצת שירות המבחן, השתלבות הנאשם בהליך טיפולי, עמדת הקורבן והסיכוי לשיקום היחסים בין בני הזוג.

פירוט פסיקה רלוונטית

ברע"פ 6341/05 **שלם נ' מדינת ישראל** (4.9.05), (פורסם במאגרים המשפטיים) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים, והוא נדון ל - **10 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (18.8.08), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, והוא נדון ל - **8 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 4140/10 אללה נ' מדינת ישראל (6.9.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, והוא נדון ל- **10 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, והוא נדון ל- **10 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 1826/11 סולומון נ' מדינת ישראל (8.3.11), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, והוא נדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 1923/11 חטיב נ' מדינת ישראל (10.3.11), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של אלימות ואיומים כלפי בת זוגו לאורך 5 חודשים. בית משפט השלום דן את הנאשם ל- 6 חודשי עבודות שירות, תוך שלקח בחשבון כי לנאשם עבר נקי ובני הזוג ערכו ביניהם "סולחה" ואילו בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ודן אותו ל- **12 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.11), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בחמש עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בשתי עבירות איומים. הנאשם, בין היתר, תקף את המתלוננת, רעייתו, בכך שהיכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה, נשכה וסטר בפניה ונדון ל- **9 חודשי מאסר בפועל**.

ברע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (19.11.12), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל- **8 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

ברע"פ 4311/13 פלוני נ' מדינת ישראל (20.8.13), (פורסם במאגרים המשפטיים), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג וגרימת חבלות של ממש בצווארה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר ל- **8 חודשים**.

בע"פ (מחוזי חיפה) 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל (13.1.11), התקבל בחלקו ערעורו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבית זוג ונדון ל- **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולמאסר מותנה**. בית המשפט המחוזי הותיר את עונש המאסר על כנו והפחית מעונש המאסר המותנה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 42679-02-13 סנדלר נ' מדינת ישראל (12.4.13) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ובעבירה של כליאת שווא. בית משפט השלום גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את העונש ל- **חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 **לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.13), נדחה ערעורו של נאשם על חומרת העונש לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ונגזר עליו בבית משפט שלום עונש של - **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

בע"פ (מחוזי נצרת) 49959-04-13 **קאסם נ' מדינת ישראל** (18.6.13), בית המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשם על חומרת העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום בגין הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפת בת זוג ונגזרו עליו - **7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 47258-05-13 **י.פ. נ' מדינת ישראל** (13.10.13), נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי שנגזרו עליו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים** בגין הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בבת זוג, ניסיון לתקיפה ושיבוש מהלכי משפט, חרף תסקיר חיובי והליך טיפולי.

בעפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 58135-12-13 **בדיר נ' מדינת ישראל** (9.2.14), על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג הוטלו - **5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים**.

בת"פ (שלום קריות) 7329-05-08 **מדינת ישראל נ' נישנוב** (5.10.09) הורשעה הנאשמת נעדרת עבר פלילי, על יסוד הודאתה, בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן זוג בשתי הזדמנויות. על הנאשמת, הוטלו - **מאסרים מותנים** כאשר ערעורה של הנאשמת נדחה.

בת"פ (שלום רמלה) 4846-06-09 **מדינת ישראל נ' עבדללה** (3.5.10), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים ונגזרו עליו - **6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

בת"פ (שלום אילת) 21283-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוש** (24.5.12) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ובאיומים ונגזרו עליו - **3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות**.

בת"פ (שלום רמלה) 14801-08-10 **מדינת ישראל נ' גלדישוב** (13.3.11) נגזר על נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, עונש של - **6 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה, ובסך הכול 14 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום עכו) 33652-03-11 **מדינת ישראל נ' מטר** (3.7.12), הורשע הנאשם נעדר עבר פלילי, על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתפס את המתלוננת בשערותיה, הלם בגבה באמצעות אגרופיו והטיח את ראשה במשקוף דלת הנהג, ואיים עליה שכשישוב הביתה היא תקבל ממנו מכות. על הנאשם, הוטלו - **7 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות**.

בת"פ (שלום כפר סבא) 36213-04-11 **מדינת ישראל נ' תירם** (3.10.12), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים ונגזרו עליו - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.**

בת"פ (שלום אילת) 18263-04-11 **מדינת ישראל נ' כהן** (23.1.12) הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ונגזרו עליו - **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

בת"פ (שלום כפר סבא) 51622-11-11 **מדינת ישראל נ' אלחולי** (29.1.12), הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ואיומים ונגזר עליו - **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

בת"פ (שלום תל אביב) 59862-01-12 **מדינת ישראל נ' שור** (5.6.13), הנאשם נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה בת זוג, הפרת הוראה חוקית ואיומים ונידון ל - **חמישה חודשי מאסר על תנאי.**

בת"פ (שלום נתניה) 36202-02-12 **מדינת ישראל נ' קבסה** (10.4.13), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של איומים, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם איים על המתלוננת, רעייתו, כי אם מישהו יכנס לביתם הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפתה ונידון ל - **מאסר מותנה לצד עונשים נלווים.**

בת"פ (שלום חיפה) 8656-03-12 **מדינת ישראל נ' אספה** (9.5.13); הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג. בית המשפט גזר עליו - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נלווים.**

בת"פ (שלום פתח תקווה) 28671-04-12 **מדינת ישראל נ' קראני** (5.11.13), הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ונגזר עליו עונש של - **4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.**

בת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 **מדינת ישראל נ' מנקו** (10.6.14), הנאשם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג בשני אירועים. באירוע הראשון, הנאשם אמר למתלוננת כי ישבור את רגליה וכי בא לו להרוג אותה, נשך אותה וסטר בפניה 3 פעמים. באירוע השני, הנאשם הכניס את המתלוננת למקלחת, פתח מים קרים ואמר לה "כשתירגעי אני אוציא אותך מפה", חבט בראשה בגבה וסטר לה. לכל אחד מהאירועים נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל כשלצדם רכיבי ענישה מותנית. על הנאשם, הוטלו - **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.**

בת"פ (שלום קרית גת) 32054-09-12 **מדינת ישראל נ' ישרזדה** (29.10.14), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובעבירת תקיפת בת זוג בשתי הזדמנויות שונות ונגזר עליו עונש של - **צו של"צ בהיקף של 140 שעות, מאסר מותנה, פיצוי וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

בת"פ (שלום רחובות) 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.14), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש במזיד, וכן שתי עבירות איומים. במהלך ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, רעייתו, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בצווארה והצמידה לחדר השירותים. כמו כן, שבר בשמים ואיים עליה כי ייקח לה את הילדים ויעזוב את הבית, ואף איים לרצוח אותה ואת אמה. הנאשם נדון ל- **6 חודשי עבודות שירות**.

בת"פ (שלום פתח-תקוה) 29377-11-12 **מדינת ישראל נ' מזרב** (14.1.13) נגזר על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, עונש של - **10 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (שלום פתח תקווה) 55262-11-12 **מדינת ישראל נ' ש' א"י** (19.3.13), הורשע הנאשם על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, ונגזר עליו עונש של - **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא**.

בת"פ (שלום רמלה) 27542-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.7.14), הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג, וכן טיפול בלתי זהיר בנשק. במהלך ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, רעייתו, תקף אותה הנאשם בכך שתפס בשערה בעודו אוחז בנשק. הנאשם נדון ל- **4 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים**.

בת"פ (שלום ראשון לציון) 26002-02-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.6.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, וכן בתקיפה סתם של בת זוג. בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, פרודתו, אחז הנאשם עם ידיו את צווארה בחוזקה, עד שהתקשתה לנשום. בהמשך, דחף אותה ונגרמו לה שריטות בצווארה וסימנים אדומים. על נגזרו - **5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים**.

בת"פ (שלום ירושלים) 47798-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.6.14), הנאשם נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, איומים, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד ונידון ל- **חודשיים מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים**.

לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל.

32. יצוין כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מגוללת מסכת אלימות בעלת רף חומרה הגבוה מזה שבעניינינו.

א. בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 6653-02-13 **ליגלם נ' מדינת ישראל**, (29.5.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, כליאת שווא והחזקת אגרופן או סכין למטרה בלתי כשרה. מדובר בכתב אישום חמור בו האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת נמשכה לאורך תקופה ארוכה, תוך שכתב האישום עמוד 11

מגולל 3 אירועי אלימות קשה שהפנה הנאשם כלפי בת זוגו. על פי הנטען בכתב האישום באירוע הראשון, הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות ידיו בפניה, משך בשערותיה ובעט בה, התעלם מזעקותיה והמשיך לתקוף אותה על ידי כך שחנק אותה באמצעות ידו בגרונה, וגם כאשר החלה המתלוננת לבכות לא הפסיק הנאשם להכותה. בהמשך לכך, קרב הנאשם לעבר פניה של המתלוננת סיגריה בוערת וגרם לה בכך חבלה של ממש בשפתה.

באירוע השני, למחרת, איים הנאשם על המתלוננת, ועת שבה מעבודתה הפתיע אותה במדרגות הבניין - דחף אותה לקדמת המדרגות, איים עליה באמצעות סכין, תוך שאמר לה שיהרוג אותה. משניסתה המתלוננת להיחלץ מאחיזתו, תקף אותה הנאשם, תוך שנתן לה מכות וחנק אותה בעודו מצמיד את הסכין לצווארה, וגרם לה בכך לחבלה שהתבטאה בסימן בצוואר.

באירוע השלישי, כחודש לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שזרק לעברה כוס, תוך שהוא מאיים עליה ולוקח אותה בכוח אל ביתו. בהמשך לכך, בחדרו, תקף הנאשם את המתלוננת והמשיך במעשיו גם ביום שלמחרת, תוך שהוא מחבק אותה בכוח ומנשק אותה, ובעודו זורק אותה על המיטה, רכן עליה והכה אותה בפניה באמצעות ידיו וגרם לה בכך לחבלה סביב עיניה. בהמשך, נשך אותה ליד האוזן וכאשר זעקה לעזרה הכניס אצבעותיו לפיה בניסיון להשתיקה.

זאת ועוד, בשונה תכלית השוני מענייניו, מדובר בנאשם אשר לא הביע בפני שירות המבחן בערכאה הדיונית כל נזקקות טיפולית ולא עבר כל הליך שיקום, תוך שעלה מתסקיר הקורבן שהוגש לבית המשפט כי הנזק והטראומה שהותירו מעשיו של הנאשם במתלוננת הם רבים.

ב. בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 10124-02-13 **רבקיץ נ' מדינת ישראל**, (17.4.13), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ותקיפה בנסיבות מחמירות בבן משפחה (ריבוי עבירות) בכך, שעל רקע חשדו כי המתלוננת בוגדת בו, ועת היה נתון בגילופין, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר על פניה; משניסתה המתלוננת להתגונן בעט בה באמצעות רגליו, בעודה שרועה על הרצפה; בהמשך, נטל סכין וחתך את המתלוננת בכף ידה השמאלית ובמרפק ידה השמאלית; משנמלטה המתלוננת לחדרה רדף אחריה, נגח באמצעות ראשו בפניה, משך אותה בשערותיה, השליכה על מיטה, תוך שהוא מצמיד סכין לגרונה ומאיים עליה כי יהרוג אותה ואחר כך יהרוג את עצמו. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חתכים בידה, שריטה בצוואר, נפיחות ברגל, ביד, המטומות ביד, שפשופים וכאבים בכל חלקי גופה וכן דם ניגר ממנה.

עוד נטען, כי בהמשך לכך בתחנת המשטרה איים הנאשם על שוטר בכך, שאמר לו כי לכשישתחרר יחתוך לו את הראש, יגיע לביתו ויכניס לו סכין לכליות.

זאת ועוד, בשונה תכלית השוני מענייניו, מדובר בנאשם אשר חרף היד שהושטה לו עזב לאחר כשבוע את הקהילה הטיפולית ולא עבר כל הליך שיקום.

ג. בת"פ (שלום אשדוד) 33617-08-13 **מדינת ישראל נ' מולוקן** (6.3.14), מדובר בנאשם בעל פלילי שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים כלפיו אביו. בית המשפט מחמיר בעונשו של הנאשם מכוח העובדה כי את המיוחס לו ביצע עת מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו, דבר שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את המיוחס לו ומכוח העובדה כי הנאשם לא לקח כל אחריות על מעשיו.

ד. בת"פ (שלום באר שבע) 28006-08-14 **מדינת ישראל נ' יוסוב** (4.11.14), מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, שהספיק לרצות בעברו מספר עונשי מאסר בפועל, ושאר הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג ובתקיפת בת זוג בכך, שאחז בבת זוג המתלוננת בחוזקה והובילה אל המקרר ללא הסכמתה ולמחרת, אחז בידה, הפילה ארצה, גרר אותה החוצה וסגר עליה את הדלת, תוך שגרם לה חבלות בדמות המטומות בידה וברגליה.

בית המשפט קובע כי אין מקום לבחון בעניינו של הנאשם הליכי שיקום אשר בעטיים ניתן היה לסטות ממתחם הענישה שכן, הנאשם לא עתר לבחינת אפשרות שילובו בכל הליך טיפולי ומשכך, לא הוגש כל תסקיר בעניינו.

ברי כי אין דין מקרים אלה כדין המקרה שלפניי.

33. יצוין, כי בתיקים המתנהלים בפניי במסגרת "ימי דיונים מקדמיים" הציגה המאשימה במקרים בעלי רף חומרה גבוה יותר מזה שבעניינינו עמדה עונשית מחמירה פחות.

א. כך למשל, בת"פ (שלום קרית גת) 32054-09-12 **מדינת ישראל נ' ישרודה** (29.10.14) עתרה המאשימה להשית עונש של צו של"צ בהיקף של 140 שעות, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג בשלושה אירועים נפרדים. על פי הנטען במסגרת האירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בה ברגל מספר פעמים והיכה אותה באמצעות ידו בידה ובכתפה, תוך שגרם לה לחבלות בדמות שטפי דם בירך שמאל; במסגרת האירוע השני נטען, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שסטר לה, ובהמשך הכה אותה במספר מכות אגרוף בראשה; ובמסגרת האירוע השלישי נטען, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שמשך בשערות ראשה, הכה במכות אגרוף בידה ובחזה והצמיד את ראשה לחלון הרכב ובהמשך, אחז בידה והכה אותה במכות אגרוף ברגלה השמאלית.

ב. בת"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 **מדינת ישראל נ' בוקובה** (5.10.14), עתרה המאשימה להשית עונש של מאסר מותנה וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה על נאשמת שביצעה עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך, שתקפה את בן זוגה תוך שנשכה אותו בידו השמאלית וגרמה לו חבלה של ממש בדמות סימן זב דם ביד; בהמשך תקפה הנאשמת את המתלונן בכך, שהכתה אותו בפניו, שרטה אותו בחזהו ובגבו וגרמה לו חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים מעל עיניו ובצדו השמאלי של החזה; המשיכה לתקוף את המתלונן בכך, שתפסה בחולצתו וסטרה על לחיו מספר פעמים; בהמשך לכך, נטלה שתי סכינים ואיימה באמצעותן על המתלונן בכך, שהצמידה אחת מהן לצווארה ואת השנייה לבטנה, תוך שאמרה לו כי יראה מה הוא עושה ושעוד תהא כתבה עליה בעתון; בהמשך לכך, תקפה הנאשמת את המתלונן בכך, שזרקה עליו בית סטרה לו בפניו, והכתה באגרופיה באשכיו.

ג. ובת"פ (שלום קרית גת) 47867-11-13 **מדינת ישראל נ' רועי ארוסי** (11.3.15), עתרה המאשימה להשית עונש של מאסר מותנה וצו מבחן על נאשם שהורשע בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות (בשני אישומים נפרדים), איומים והיזק בzdון בכך, שבמסגרת האירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שהכה בפניה בחוזקה ובמסגרת האירוע השני, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחפה באמצעות רגלו והטיחה על הקיר, איים עליה באמצעות הנפת בקבוק מעל ראשה, ותוך כדי חיפוש סכין במגירה, איים עליה באומרו כי הוא רוצה שתמות. בהמשך, נטל הנאשם בכוח את

מכשיר הטלפון הנייד מידה של המתלוננת והרס אותו בעודו משליך את המכשיר על הרצפה.

בנסיבות אלה, לא נהירה לי עמדתה העונשית של המאשימה בתיק זה הכוללת ענישה של מאסר בפועל למשך 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות והבסיס לאבחנה בין נסיבותיהם של המקרים השונים.

34. עיון בפסיקה מלמד, שישנם תיקי אלימות במשפחה, אף חמורים יותר בנסיבותיהם מזה שלפנינו, בהם הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשים החורגים ממתחם הענישה שהוצג, ובהם עבודות שירות לתועלת הציבור, אף ללא הרשעה, וזאת במקרים ייחודיים, בהם מדובר היה בנאשמים שעברו תהליך שיקומי משמעותי וכוללני או בשל נסיבות אישיות יוצאות דופן, כך למשל:

א. בת"פ (שלום רמלה) 8114-05-09 **מדינת ישראל נ' שולזינגר** (24.12.12), הורשע הנאשם, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ונגזר עליו **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת** עקב נסיבותיו האישיות הייחודיות של הנאשם ובעיקר בשל היותו מוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי.

ב. בת"פ (שלום קרית גת) 52477-05-10 **מדינת ישראל נ' צרטקוב** (22.9.14), הסתפק בית המשפט בקביעה כי הנאשם ביצע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכליאת שווא וגזר עליו **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 50 שעות וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה**. בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם לאור העדר עבר פלילי והליך טיפולי מוצלח שעבר הנאשם במרכז למניעת אלימות במשפחה.

ג. בת"פ (שלום ראשון לציון) 36338-07-10 **מדינת ישראל נ' ברדוגו** (7.12.11), הסתפק בית המשפט בקביעה כי הנאשם ביצע עבירות של איומים, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בת זוג וגזר עליו **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות ללא הרשעה** לאור הליך טיפולי ממושך ומוצלח המיועד לגברים אלימים כלפי בנות זוג במרכז "קרבה בטוחה" ולאור עמדת המתלוננת.

ד. בת"פ (שלום קרית גת) 30211-11-11 באיחוד דיון עם ת"פ 44971-12-11 **מדינת ישראל נ' אברמוב** (29.9.14), בית המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, היזק לרכוש ואיומים - **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 400 שעות, מאסרים מותנים, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלוננת**, לאור פוטנציאל שיקום גבוה ובשל חלוף הזמן מאז בוצעו העבירות.

ה. בת"פ (שלום קרית גת) 26905-12-12 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (29.9.14), בית המשפט הסתפק בקביעה כי הנאשם ביצע עבירות תקיפת בת זוג, בכך שהלם בבת זוגו, המתלוננת, באמצעות אגרוף באזור המצח על רקע ויכוח שנתגלע ביניהם, לאור הסדר סגור שגובש בין הצדדים בעקבות המלצתו החיובית של שירות המבחן והליך שיקום משמעותי שעבר הנאשם. על הנאשם נגזרו - **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות וצו מבחן למשך שנה**.

ו. בת"פ (שלום קרית גת) 31963-02-13 מדינת ישראל נ' מיכל בוקובזה (5.10.14), הסתפק בית המשפט בקביעה כי הנאשמת ביצעה עבירות של תקיפת בן זוג ואיומים והשית עליה - **צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה**, תוך שהתחשב בהתגייסותה של הנאשמת להליך טיפולי ובאינדיקציות שעלו כי סבלה במשך שנים מהתנהגותו האלימה של המתלונן כלפיה.

ד.5. חריגה ממתחם הענישה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור. האם מקרהו של הנאשם מצדיק סטייה ממתחם הענישה הראוי?

35. כפי העולה מתסקירי שירות המבחן המפורטים שהוגשו בעניינו של הנאשם, מדובר בנאשם שעושה מאמצים רבים לעבר שיקומו, תוך שבמהלך השנים האחרונות סיים בהצלחה טיפול לגמילה מאלכוהול וטיפול למניעת אלימות במשפחה כאשר התגייסותו להליכים הטיפולים אליהם נרתם ונתרם מהווים מהפך בחייו. כפי שעלה מדיווח המרכז לטיפול בנפגעי אלקוהול באשדוד הנאשם השתלב מיום 26/2/2013 בטיפול פרטני וקבוצתי, התמיד במפגשים ושולב בתכנית "שינוי", תכנית טיפולית אינטנסיבית במהלך החודשים יוני ויולי 2013. על פי דיווח העובדת הסוציאלית מהמרכז עלה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בתכנית הטיפולית וביטא פתיחות ויכולת לעמידה בכללי המסגרת, תוך שלהתרשמותה ניכרת התקדמות חיובית מצדו ושיתוף פעולה מותאם לדרישות התכנית הטיפולית.

36. כפי העולה מתסקירו העדכני של שירות המבחן, הנאשם סיים טיפול קבוצתי במרכז לטיפול במניעת אלימות במשפחה באשדוד והשלים טיפול קבוצתי לשליטה בכעסים אשר התקיים בין החודשים ספטמבר לדצמבר 2014. מדיווח מנחות הקבוצה עלה כי הנאשם עבר דרך טיפולית משמעותית, הגיע לקבוצה באופן קבוע ובזמן, תוך שניכר כי עבר דרך טיפולית משמעותית עוד טרם הגעתו למרכז.

37. מהשיחה שקיים השירות עם הנאשם עלה, כי הנאשם דיווח על שיפור ביכולתו לשלוט בהתנהגותו ובכעסיו ותיאר שיפור וייצוב במערכת יחסיו עם רעייתו, מזה כשנתיים אינו עושה שימוש לרעה באלכוהול, חש מסוגלות להתמודד עם קונפליקטים ללא צורך בצריכת אלקוהול. לדבריו, במסגרות הטיפוליות בהן שולב נחשף לכלים מקדמים לשליטה בהתנהגותו וחש סיפוק מההתקדמות אשר הצליח לממש, וכי נרתם רבות מההליכים הטיפולים אותם השלים בשנתיים האחרונות.

38. שירות המבחן הערך כאמור כי הנאשם נוטל אחריות להתנהגותו ומגלה יכולת להבין את היקף הפגיעה והנזק שגרמה התנהגותו לאשתו ולילדיו, מבטא מוטיבציה לשיקום הקשר הזוגי, תוך שעושה כבוד דרך לעבר שיקומו מתוך הגברת מודעותו לקשייו ולדפוסים המכשילים בהתנהגותו ולהבנת הקשר שבין הימנעות מצריכת אלקוהול לבין הבסיס לשיקומו האישי והמשפחתי.

39. מיותר להכביר מילים על הצורך להחמיר בענישה בעבירות אלימות בין בני זוג, כאשר העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, אינן קלות ערך ואולם, לא ניתן להתעלם מהרקע לביצוען שהינו, מערכת היחסים בין בני הזוג תוך נטייתם ההדדית של שני בני הזוג להתפרץ באופן חסר שליטה האחד כלפי השני בעקבות ויכוחים שנתגלעו ביניהם, המהווה חלק אחד מתוך פסיפס חייו המורכב של הנאשם וממערכת יחסיו עם המתלוננת כפי שנפרש בהרחבה על ידי שירות המבחן.

מאפייני מערכת היחסים בין בני הזוג, שטפח מהם מצטייר מהאמור בתסקירי שירות המבחן מגלה, מערכת יחסים סבוכה

ומורכבת, בה שני בני הזוג נקטו באלימות מילולית ואלימות פיזית נקודתית הדדית על רקע הקרע ביניהם שבבסיסו, בעיית האלכוהוליזם ממנה סבל הנאשם, מצוקה כלכלית והעדר תקשורת בין בני הזוג, שהתאפיינה להתרשמות השירות ברמת תלותיות גבוהה, קשיי נפרדות גישה אמביוולנטית בנוגע לסיום הקשר, תוך נקיטה הדדית בכוחניות.

40. לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אותן עבר הנאשם, יש לזכור ולהזכיר כי הענישה גם לאחר תיקון 113 היא לעולם אינדידואלית:

ראו לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל** וברע"פ 3173/09 **פראאגין נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים המשפטיים):

" זאת תורת הגישה האינדידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" .

41. עריכת האיזון בין האינטרס הציבורי בהרתעה, הגנה על בטחון הציבור, וההכרח להילחם בתופעת האלימות במשפחה לבין האינטרס הציבורי והאישי בשיקומו של הנאשם איננה מלאכה קלה. יחד עם זאת, בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח לפניי, לאור מסכת חייו הקשה של הנאשם, מערכת יחסיו הסבוכה עם המתלוננת, פוטנציאל השיקום המשמעותי ולהירתמותו, חרף הקשיים להליך טיפולי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה ובמסגרת המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, תוך עמידתו בהצלחה בטיפול במסגרות הטיפוליות, ולאור התרשמותי לפיה, ההליך המשפטי וההליך הטיפולי הובילו לפריצת דרך בחייו - אני סבורה כי יש מקום לתת לנאשם הזדמנות אמיתית לחזור למוטב ולערוך שינוי בחייו לעבר שיקומו, כאשר ההכוונה הטיפולית והכלים שרכש במסגרות הטיפוליות תסייע בעדו לרכוש מיומנויות להתמודדות עם מכלול קשייו.

42. לדידי, השיקולים הפרטניים במקרה זה מצדיקים הקלה משמעותית בעונשו של הנאשם וסטייה לקולא מהמתחם שקבעתי לעיל, על אף חומרת מעשיו וחרף עברו הפלילי שהתיישן. נסיבות המקרה, כעולה מתסקירי שרות המבחן ובייחוד הרצון הכן שהפגין הנאשם לשקם את חייו ולהעלותם למסלול נורמטיבי - מטים את הכף להעדפת השיקול השיקומי.

ראו והשוו לעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 362/14 **נאשף נ' מ"י** (פורסם במאגרים המשפטיים):

" .. בהקשר זה אני מוצא לנכון להעיר עוד כי שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן (ההדגשות אינן במקור-נ.ש.מ.) - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2013)). ואולם,

ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שנראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש - המערער" (ראו רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

43. כמו כן לא אוכל להתעלם מעמדתה העדכנית של המתלוננת כפי שנפרשה בפניי שירות המבחן אשר שללה קיומה של אלימות פיזית כלפיה מצד הנאשם במהלך השנתיים האחרונות ותיארה שיפור והתייצבות ביחסים עמה ועם ילדיהם המשותפים, כשלדבריה, הנאשם הינו שקול ואחראי יותר והיא איננה חוששת מפניו כלל.

44. לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, המלצת שירות המבחן וממכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי במקרה זה ניתן להשיג את מטרות הענישה באמצעות רכיבי ענישה עליהם המליץ שירות המבחן, אם כי בהיקף גדול יותר ובתוספת של עונשים הרתעתיים בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית וכן פיצוי למתלוננת. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

ד.6. גזירת הדין:

45. בבואי לגזור את דינו של הנאשם נתתי דעתי לשיקולים לקולא וביניהם: הודאתו במיוחס לו, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, חרטתו של הנאשם על מעשיו, הזמן שחלף מאז בוצעו העבירות, הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, עמדתה העדכנית של המתלוננת, עמידתו של הנאשם בהצלחה בכל ההליכים הטיפוליים בהם שולב, המוטיבציה הרבה שהביע הנאשם להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי, יציבותו התעסוקתית, ומצבו הבריאותי הקשה ולשיקולים לחומרא וביניהם חומרת העבירות ונסיבותיהן, עברו הפלילי אשר התיישן זה מכבר כמו כן נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

נוכח כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 250 שעות במסגרת עמותת "מעין משה" באשדוד בתפקיד של עובד כללי. הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע עבודות השל"צ ומשמעות היעדר שיתוף הפעולה.

העתק מגזר הדין בדחיפות לשירות המבחן.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור עבירת אלימות מסוג עמוד 17

עוון.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ שלא לעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום. אם לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ה. תוך שהתחשבתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבו הכלכלי מצאתי להשית עליו תשלום פיצוי סמלי בסך של 1,000 ₪ למתלוננת -ע.ת/1.

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.

הפיצוי ישולם תוך 90 יום.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

ו. מעמידה את הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.

העתק מהחלטתי בדחיפות לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה,
20/04/2015 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי-מאייר , שופטת**